

RECHTBANK
van
EERSTE AANLEG
te
BRUSSEL

Parket nr. : 66.99.2152/2003
O.R. -
Ref. Griffie :

Griffie nr. :

Tijdens de openbare terechtzitting van **28 november 2008**
heeft de 52ste kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel rechtsprekend in
correctionele zaken, het volgend vonnis gewezen

IN ZAKE VAN :

DE HEER PROCUREUR DES KONINGS, in naam van zijn ambt
en van :
, vertegenwoordigd door haar College van Burgemeester en
Schepenen, waarvan de bestuurszetel gevestigd is in het Gemeentehuis te
rechtstreeks dagende partij,
vertegenwoordigd door mr. _____ loco _____, advocaat;

tegen:

_____ technisch handelsafgevaardigde, geboren te _____
wonende te _____

die verscheen,

op

wonende te

bediende, geboren te _____

die verscheen,

rechtstreeks gedaagd bij exploit dd. 23 mei 2003 van gerechtsdeurwaarder
plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder van gerechtsdeurwaarder
met verblijf te

ten einde zich te horen veroordelen, om de motieven vermeld in de rechtstreekse
dagvaarding, tot herstellvordering;

teneinde uitspraak op strafgebied te horen doen uit hoofde van stedenbouwmisdrijven

* * *

Gezien de stukken van de vervolging,

Gehoord de eisen, middelen en uitleg van de rechtstreeks dagende partij;

Gehoord de uitleg en de middelen van de beklaagden;

Gehoord M. substituuut van de procureur des Konings in zijn samenvatting en
conclusies;

Gehoord het antwoord van de beklaagden;

De in de rechtstreekse dagvaarding vermelde feiten zijn te kwalificeren als volgt :

In het gerechtelijk arrondissement in de periode van 1 maart 1999 tot
22 mei 2003,

Een inbreuk te hebben gepleegd op artikel 99 van het Decreet houdende Organisatie
van de Ruimtelijke Ordening, door als eigenaar een bestaande vaste inrichting of
een bestaand bouwwerk te hebben gebouwd, verbouwd, herbouwd of uitgebreid
zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het College van Burgemeester
en Schepenen, door aan de woning gelegen te
kadastraal gekend onder een veranda en een overdekt terras te
hebben aangebouwd zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van
het College van Burgemeester en Schepenen.
(artikelen 99 en 146 van het Decreet houdende Organisatie van de Ruimtelijke
Ordening)

I. Wat de ontvankelijkheid van de vordering betreft :

Bij arrest van 10 juni 2005 heeft het Hof van Cassatie de rechtspraak van de Raad van State bevestigd, stellend dat de gewone rechter bevoegd is om te oordelen over de herstellvordering en dat die bevoegdheid van de gewone rechter de bevoegdheid van de Raad van State uitsluit.

(Zie ook, Cass. 10 juni 2005, met noot, Tijdschrift voor Milieurecht, 2005, pg. 663)

De rechtstreekse dagvaarding zoals uitgebracht door de rechtstreeks dagende partij is derhalve ontvankelijk.

II. Wat de verjaring van de strafvordering betreft :

1. De verjaring van de strafvordering raakt de openbare orde en dient derhalve ambtshalve door de rechtbank onderzocht te worden.

De verjaringstermijn van de strafvordering van de weerhouden tenlastelegging bedraagt vijf jaar.

2. De verjaring van de strafvordering werd rechtsgeldig gestuit door daden van onderzoek of vervolging met name door de aanvraag van een inlichtingenbulletin door de Procureur des Konings aan de Burgemeester van op 25 september 2006.

3. Hierbij dient tevens rekening te worden gehouden met het feit dat de weerhouden feiten dateren van voor 1 september 2003 zodat de schorsingsgrond voorzien in artikel 24 lid 1, 1° van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering van toepassing blijft.

(Zie ook, Arrest Grondwettelijk Hof 19 januari 2005, arrest nr.)

De verjaring van de strafvordering werd geschorst gedurende één jaar vanaf de inleiding van de zaak ten gronde.

De verjaring van de strafvordering is derhalve op heden niet bereikt.

III. Beoordeling op strafgebied :

Uit de stukken waarop de rechtbank vermag acht te slaan blijkt dat de materialiteit van de feiten bewezen is en dat de toestand inmiddels geregulariseerd werd.

Naast het materieel element dient tevens het moreel element van het misdrijf in hoofde van beide beklaagden bewezen te zijn.

Blijkens de verklaringen van beklaagden is het niet volledig onaannemelijk dat zij in rechte gedwaald hebben nopens de stedenbouwkundige voorschriften die zij dienden na te leven dit gelet op de volgens hen bekomen inlichtingen.

Niettegenstaande er aanwijzingen van schuld bestaan lastens beide beklaagden is de rechtbank van oordeel dat het strafdossier geen overtuigende elementen bevat om deze aanwijzingen van schuld met de vereiste gerechtelijke zekerheid om te buigen tot bewijzen van schuld.

Beklaagden dienen derhalve op grond van twijfel, zij het geringe twijfel, te worden vrijgesproken van het hen ten laste gelegde misdrijf.

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen:

- 66, 162, 185, 190, 191, 194, 195 van het wetboek van strafvordering,
- 11, 12, 13, 16, 31 tot 37, 41 van de wet van 15 juni 1935,
- 99, 146, 149, 153 en 160 van het Decreet houdende Organisatie van de Ruimtelijke Ordening
- 3, 4, 22, 23 en 24 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering,

RECHTSPREKEND NA TEGENSPRAAK,

Spreekt _____ vrij van de enig weerhouden tenlastelegging en ontslaat hem van alle vervolging zonder kosten.

Spreekt _____ vrij van de enig weerhouden tenlastelegging en ontslaat haar van alle vervolging zonder kosten.

Wat de herstellvordering betreft :

Verleent akte aan _____ dat zij afstand doet van de herstellvordering.

Laat de kosten ten laste van de rechtstreeks dagende partij, in totaal bedragende 83,78 euro.

Vonnis uitgesproken tijdens de openbare terechtzitting waar zetelden :

alleenzetelend rechter

substituut Procureur des Konings

griffier

(goedgekeurd de doorhaling van , woorden en , lijnen)